

Tizenhét órai mentőmunka után nyolc bányász megmenekült, heten hősi halált haltak az oroszlányi XVIII-as akna vízbetörésénél

Tegnap számunkban közöltük, hogy az oroszlányi XVIII-as aknán hétfőn délelőtt, 10 óra 8 perckor váratlan vízbetörés történt.

A 3-as ereszke 68-as fejtésében dolgozó **Harmati István** csapatának munkahelyén mintegy 5000 köbméter víz tódult a főszállító vágatba és a légvágatba. Harmati István azonnal riasztotta a közelében dolgozó bányászokat és utána társaival a kijárat felé menekült. Harmati István és az egyik vájár megküzdött a vízzel és épségben felszínre jutott. A csapat egyik tagja és még 14 bányász, akik más munkahelyeken dolgoztak, bennszorultak a bányában.

A szerencsétlenül jártak megmenekülésére a helyszínre érkeztek a tatabányai bányamentők, a minisztérium és a Tatabányai Szénbányászati Tröszt műszaki vezetői, a honvédség, és önkéntes munkára jelentkeztek a környékbéli bányászok is. Nagy teljesítményű szivattyúkat állítottak munkába. Dorogról és Budapestről fűrésztornyok érkeztek. Mintegy 70 bányász, lakatos, villanyszerelő és műszaki dolgozó önfeláldozóan harcolt a bennszorultak életének megmentéséért.

A víz mögött rekedt bányászok este 6 óra 25 perckor adtak először életjelet magukról. Ez megkettőzte a mentők erőfeszítéseit. Éjfél után 2 óra 20 perckor a szivattyúk már annyi vizet szívtak ki a főszállító vágatból, hogy előtűnt a 68-as ereszke bejárata is. Alig félóra múlva a mentők és a megmentettek a víztől már félig megtisztított főszállító vágat közepén találkoztak egymással. Nyolc megmenekült bányász ölekezett össze megmentésükért hőiesen küzdő társaikkal. **Rozenstingl Frigyes** lövőmester elmondotta a föld alatt töltött 17 óra aggodással és reménykedéssel teli történetét:

— A riasztást mi is hallottuk, de menekülésre már nemigen volt lehetőségünk. Olyan helyet kerestünk a bányában, amely magasabban fe-

szik, mint a vízzel elöntött főszállító vágat. Tanácsomat azonban nem követte mindenki. A munkahelyen, az omlasztásnál, a kaparószalagnál dolgozó vájárok közül nyolcan velem tartottak, heten a figyelmeztetés ellenére a kijárat irányában nekivágtak a víznek, amely már csaknem teljesen ellepte a vágatot. Ezek a bányászok életüket veszítették.

Mi nyolcan kitarottunk menedék helyünkhöz, mert biztosak voltunk abban, hogy bányásztársaink mindent elkövetnek megmentésünkre.

Rozenstingl Frigyes és társai elmondották, hogy a vízbetörés következtében gáz is szivárgott tartózkodási helyükre. Emiatt és a kimerültségtől néhány órát aludtak is, s akkor ébredtek fel, amikor a mentők segítő munkája következtében a légvágaton friss levegő áramlott hozzájuk. Ettől kezdve minden félóránként krétával jelölték meg az ácsolaton a víz magasságát, s örömmel látták, hogy a víz szintje fokozatosan apad. **Krüpl Péter** bányalakatos, **Tomayer János** vájár, **Ramberger János** omlasztó vájár és a többiek feléledt reménységgel várakoztak. Lámpáikat felváltva égették, hogy ha a mentés hosszú időt venne igénybe, ne maradjanak világitás nélkül.

Közvetlenül a vízbetörés után felszínre jutottak: **Harmati István**, **Varga Ferenc**, **Tóth Béla** és **Tomassovszki Sándor**.

A 17 óráig tartó mentési munkával megmentették: **Vég Jánost**, **Lukács Károlyt**, **Ramberger Jánost**, **Izer Ferencet**, **Kocsis Istvánt**, **Tomayer Jánost**, **Krüpl Pétert** és **Rozenstingl Frigyes**t.

A vízbetörés következtében **Lieser András**, **Majsai András**, **Vég Sándor**, **Kucka Péter**, **Fábián Lajos**, **Vékony László** és **Kátai József** bányászok hősi halált haltak. A bányászerecsétlenség hírért nagy részvétellel fogadták Tatabánya és Oroszlány bányászai, s velük együtt az egész ország dolgozó népe.